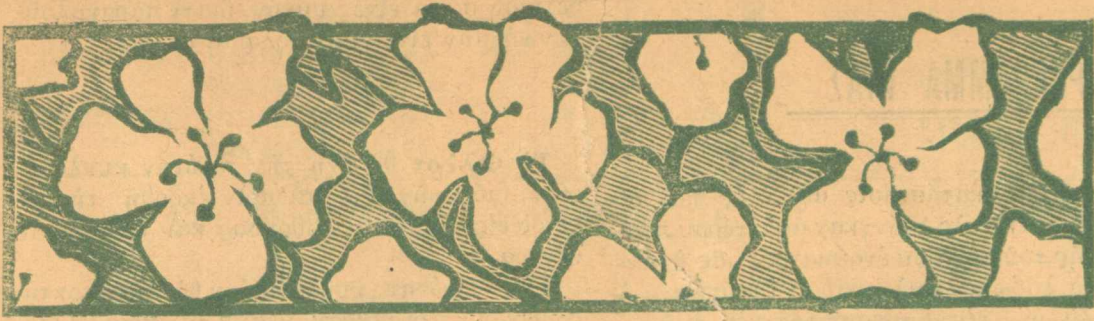

76/μχ/577

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

1

2, 5/17

- Και σεις το "Φλέρτ., δεσποινίς; Δεν συλλογίζεσθε ότι είνε πολύ ντεκολτέ και ότι γράφεται εις γλώσσαν κάπως μαλλιαρήν;
- Μαλλιαρήν είπατε; Τόσφ το καλλίτερον μόν σέρ... Είνε δηλαδή "Φλέρτ., μαλλιαρόν. "Άλλως τε είνε μόνον δεκάλεπτον.....
- Καλά..... Άλλά σεις βλέπω έχετε μαλλιαρόν Fleur!....
- Χά.. χά.. α..! Μα το ιδιόν μου δέν είνε καθόλου δεκάλεπτον.....

Το Πρόγραμμα Μας

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ κατάσταση αή' ενός και αι προσπάθειαι τής μίς Δούγγκαν αή' έτέρου περι εφαρμογής του αρχαίου ενδύματος, μās ηνάγκασαν να λάβωμεν ανά χείρας τὰ δπλα και να κατέλωμεν εις δημοσιογραφικόν αγώνα, όπως αμυνθώμεν υπέρ του κινδυνεύοντος σκάφους τής πολιτείας και υπέρ των σωμάτων των Ατθίδων. Σκάφος τής πολιτείας λέγοντες δέν έννοοῦμεν και τὰ σκάφη του στόλου διότι αυτά ούδέποτε έκινδύνευσαν.

Τὰ σώματα των Ατθίδων διατρέχουν τόν σοβαρώτατον κίνδυνον να περιβληθώσι την αρχαίαν έσθήτα. Δέν είμεθα εκ των φρονούντων ότι αι έλληνίδες δέν έχουν πλαστικόν σώμα και ότι δέν είναι δια την αρχαίαν περιβολήν ως ισχυρίσθησαν τινες, αλλά τὸ αρχαίον ένδυμα είναι πράγμα πολύ παλαιόν και τετριμμένον. Ίδου τί λέγει και η Γραμματική περι αυτού: «Τετριμμένον ένδυμα συντάσσεται μετὰ τετριμμένου σώματος. Έκ δέ των ρημάτων,μόνον τὰ εις ιβω απολαύσεως σημαντικά, συντάσσονται μετὰ του ένδύματος, οίον τριβω.

Έκτός τούτου υπάρχουν και άλλοι λόγοι οι όποιοι μās αναγκάζουν να καταψηφίσωμεν τὸ αρχαίον ένδυμα. Και οι λόγοι οῗτοι είναι ότι αισθανόμεθα βαθυτάτην περιφρόνησιν προς πάν ένδυμα, είτε παλαιόν είτε νέον, διότι μās έσυνείθισαν εις την γυμνότητα. Τούλάχιστον όσάκις παρηγγείλαμεν ρούχα και όσάκις έφάγαμεν εις τὰ έστιατόρια, μās έγδυσα ν..

Τὸ Φλέρτ εκτός των δύο αυτών σκοπών θα επιδιώξη και τρίτον. Ως γνωστόν ο τρίτος παίζει πάντοτε σπουδαιότατον πρόσωπον μεταξὺ δύο συζύγων και συμβολίζει την τελείαν απόλαυσιν. Και ο τρίτος σκοπός του Φλέρτ θα είναι η τελεία απόλαυσις των αναγνωστών του. Αλλ' επειδή η τελεία απόλαυσις εύρίσκειται πάντοτε εις την αλήθειαν,δι' αυτό θα σās παρουσιάζωμεν πάντοτε την αλήθειαν, αλλά γυμνή ν..

Η λέξις γυμνή μη σās τρομάζει. Τὰ περισσότερα πράγματα έν Ελλάδα εινε γυμνά. Η πολιτική,ο στρατός,αι επιστήμαι πάσχουν από γυμνότητα και όταν και αυτό τὸ νομο-

θετικόν σώμα είναι γυμνόν, διατι παρακαλούμεν να μην είναι γυμνά όλα τὰ σώματα;

Τὸ Φλέρτ θα έχη την πρώτην κυκλοφορίαν, διότι την είχε και πριν έκδοθῆ: την είχε δέ εις όλας τὰς αιθούσας και εις όλα τὰ κέντρα.

Την πρώτην κυκλοφορίαν θα τήναποκτήσωμεν δια των πολλών μέσων τὰ όποια θα διαθέσωμεν. Έν εκ των μέσων τούτων θα είναι και τὰ αναγνώσματα. Ακολουθούντες τὸ σύστημα των ημερησίων σοβαρών συναδέλφων, θα αρχίσωμεν δημοσιεύοντες από τής μεθαύριον τὸν « Ρόδιον Κόσμον», αναγνώσμα ψυχγωγικόν και διδακτικώτατον δια πολύ μικρά παιδία και οικογενείας.

Τὸ μέγα αυτό ηθοπλαστικόν έργον, έλπίζομεν να φέρωμεν εις πέρας βασιζόμενοι εις την ικανότητά μας και μόνον. Ίσως τούτο θεωρηθῆ ως εγωισμός, αλλά δέν είναι Την ικανότητα αυτήν την έχομεν και τὸ διακηρύττομεν, έλπίζομεν μάλιστα ότι με την γαργαλιστικὴν ανάγνωσιν του Φλέρτ θα εκλείψη σὺν τῷ χρόνῳ έντελῶς η ά ν ι κ α ν ό τ η ς .

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ: Κόρτε και γλυκά μάτια. (Κωμωδία εις πρῶ ξιν... μέλλουσαν).

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ: Σούρτα-φέρτα. (Κατὰ γενικήν αναζήτησιν).

ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ: Ίδανικοί έρωτες. (Είσοδος ελευθέρω).

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ: Εις αναζήτησιν γαμβρών. (Τραγωδία με αρχαίον ένδυμα).

Ο Κόκκορας

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Έθύμωσε γιατί στην άγκαλιά της της έκλεψα με τρόπο δυο φιλιά της Και από τότε πιά διαν πατήσω Στο σπίτι της μιὰ χάρι να ζητήσω Μοῦ κάνει αντικάμαρα... και μένει Στην άγκαλιά μου μέσα κλειδωμένη.

Δόν Ζουάν

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ.. 5
 » ΕΞΑΜΗΝΟΣ » ..3
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ...6
 » ΕΞΑΜΗΝΟΣ » ..3

ΦΛΕΡΤ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

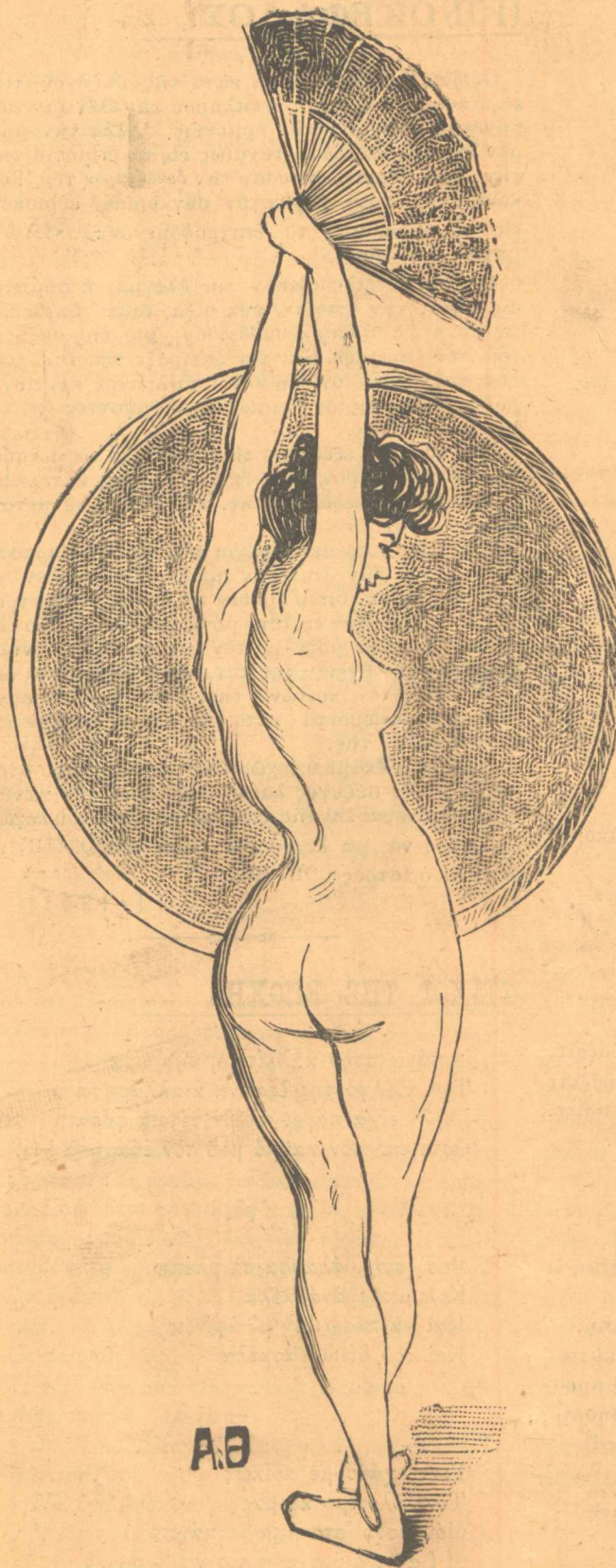
6 ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

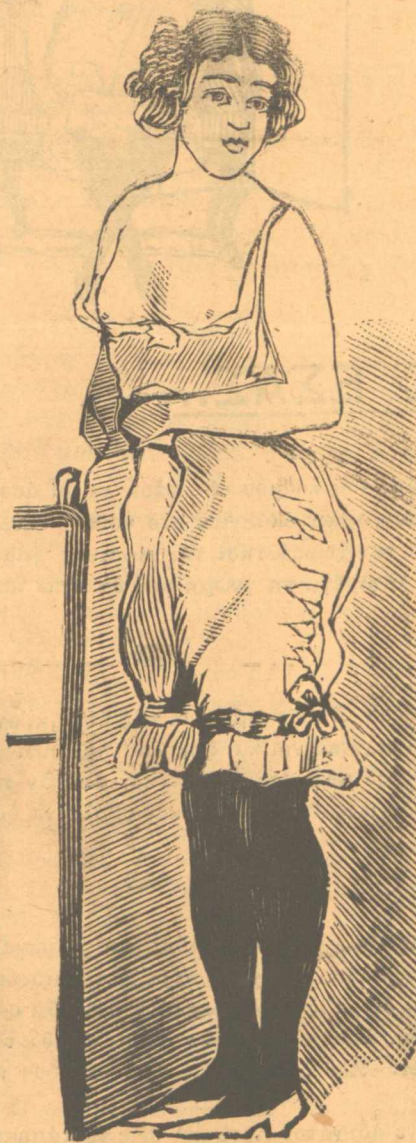
ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΑΒ

Αναμνήσεις από τὸ Καζινό.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

—Αρα γε αυτή η λύσις προαγγέλλει τὸ πέσιμον τής κυβερνήσεως;..... Κυβερνήσεως;

[Εις τὸν λύτην θα δοθῆ ως βραβεῖον ένα καλὸ δέσιμο.]

ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ...

Ουδέποτε ὕψωσε χεῖρα κατὰ τῆς συζύγου του, ἐνῶ εκείνη πολλάκις σ' ἐνεπλήρου τὴν ἄλλωσιν ταύτην τῆς οἰκογενειακῆς ἁρμονίας. Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰσελθὼν τυχαίως εἰς τὰ δωμάτιά της, τὴν εὗρεν ἀναγινώσκουσαν τὴν δεκάμηρον τοῦ Βοκκακίου καὶ κατὰ περιέργον συγκυρίαν εὗρίσκειτο εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ ἐπιγραφόμενον: «Cocu, battu, content.»

Μ' ὄλον τὸ φιλοσοφικόν του φλέγμα, ἡ σύμπτωσις αὕτη, τὴν ὅποιαν, οὐκ οἶδα, διατί ὑπέθεσεν, ὡς πονηρῶς παρασκευασθεῖσαν ὑπὸ τῆς συζύγου του, τὸν ἐπέραξε. Καὶ τὸν ἐπέραξε τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐτονίσθη καὶ ὑπὸ λεπτοῦ καὶ πονηροῦ μειδιάματος στιγμιαίως ἀναλάμπαντος ἐπὶ τῶν χειλέων ἐκείνης.

Τὴν ἐσπέραν' ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ θέατρον· ἀλλ' ἐκείνη ἀμέσως κατελήφθη ὑπὸ τοῦ πονοκεφάλου της, καὶ ἐδέσσε νὰ μεταβῆ μόνος.

Ἀλλὰ δὲν παρέμεινε μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως. Κατὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου ἐμαθεν παρὰ τῆς ὑπηρετριάς ὅτι ἡ κυρία εἶχεν ἐξέλθῃ μόνη καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπέστρεψε μαζί με τὸν ἰατρὸν της. Ἀνυσύχνησε διὰ τὴν ὑγείαν της καὶ ἀνέβη ταχέως καὶ ἀθορύβως εἰς τὸν κοιτῶνά της, ἐνθα ὁμως εὗρε τὸν ἰατρὸν θεραπεύοντα κατὰ περιέργον τρόπον τὸν πονοκέφαλόν της.

Ὁ ἰατρὸς ἔκαμε ὑποχώρησιν πεπεραμένου στρατηγοῦ, ὁ δὲ σύζυγος λαβὼν ράβδον ἐκ τῆς γωνίας, τὴν κατήνευγε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἀπίστου λεγων:

— Διὰ νὰ μὴ λεχθῆ ὅτι εἶμαι καὶ battu, καὶ ἄς εἶνε ὁ ἰατρὸς content.

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἀπάνω στὴν καλλίτερη τὴν ὥρα
Τὸν ἀδελφὸ της ἔξαφνα κιαλλάρησα
Ἀλλ' εἶχα πάρει πλέον τέτοια φόρα
ὥστε ἀπ' τὸν καὶμὸ μου τὸν ἐδάρησα!...

Μεσ' στὴ θάλασσα σὲ βλέπω
Κολυμπᾶς ἀνάσκελα
Καὶ νὰ πέσω δὲν μ' ἀφίνεις
Καὶ σοῦ δίνω φάσκελα

Γιατί χάνουμε ἀδίως
Τὸν πολῦτιμο καιρὸ
Μόνη σου 'στὸ μπάνιο κάνεις
Μία τρύπα στὸ νερό...

Ὁ Ἐρωτάκιος

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΠΑΤΣΑΒΟΥΡΑ

— Πρόσεξε παιδί μου, γιατί εἶναι μιὰ πατσαβούρα πρῶτης τάξεως αὐτὴ ποῦ θέλεις νὰ κάνης γυναικα σου, πρόσεξε καλά.

— Τί λὲς κυρὰ Φρόσω, πατσαβούρα ἡ Κατινίτσα, αὐτὸ τὸ ἀξέβγαλτο κορίτσι, αὐτὸ τὸ ἀγρό πλασματάκι!..

Ἡ κυρὰ Φρ'σω ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ προσέθηκε:

— Καλά, κύριε Ἀλέκο, θάρρη μ'εῖρα ποῦ θὰ με θυμηθῆς.

Ὁ διάλογος αὐτὸς διημεῖβετο πίσω ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα τοῦ σπητιοῦ ὅπου ἐκάνητο ὁ Ἀλέκος καὶ ἡ Κατινίτσα, τοῦ σπητιοῦ τῆς κυρὰ Φρόσως μᾶς ξομπλιάστρας, μᾶς λογοῦς τῆς πρῶτης γραμμῆς. Ὁ Ἀλέκος ἐκρατοῦσε ἕνα δωμάτιον στὸ ἀπάνω πάτωμα, ἡ δὲ Κατινίτσα ἐκάνητο στὸ κάτω μαζί με τὸν πατέρα της.

Ὁ Ἀλέκος καὶ ἡ Κατινίτσα τὰ εἶχαν ψήσει ἀπὸ καιρὸ. Ἡ κυρὰ Φρόσω ὁμως εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ κάνῃ τὸν Ἀλέκο γαμπρὸ στὴν ἀνεψιά της, σ' ἕνα σαχλόφαρο, ὅπως τὴν ἔλεγαν στὴ γειτονιά καὶ προσπαθοῦσε με κάθε τρόπο νὰ κάνῃ χαλάστρα τῆς Κατινίτσας. Γιατὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἄρχισε τῆς κατηγορίες. Τί τῆς ἔσουρε ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει! Ἀλλὰ ὁ Ἀλέκος δὲν ἔδωσε καμμιά προσοχή. Ἀγαποῦσε τὴν Κατινίτσα με τρέλλα.

Ἡ Κατινίτσα ἦταν ὁ μόνος κόμματος τῆς σνοικίας. Εἶχε ἕνα στήθος τὸ ὅποιον ἤμποροῦσε νὰ ἀναστατώσῃ τὰ νεῦρα.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ βράδυ ποῦ ἔλεγεν αὐτὰ ἡ κυρὰ Φρόσω, ἐπρόκειτο νὰ δοθῆ ἡ πρώτη συνέντευξις κάτω ἀπὸ τὴ σκάλα.

**

Καὶ πράγματι εἰς τὰς δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἡ Κατινίτσα εὗρίσκειτο κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη σκάλα. Ἐφοροῦσε μία ἄσπρη νυχτικιά ἀνοικτὴ εἰς τὸ λαϊμὸ διὰ νὰ φαίνεται τὸ εὖς ἀφρόγαλα λευκὸν σῶμα της καὶ ἕνα φουστανάκι κοντό, μὰ τόσο κοντὸ ὥστε νὰ ἀποκαλύπτεται ἡ τορνευτὴ γάμπα της. Ἀπὸ μέσα δὲν ἐφοροῦσε τίποτε, οὔτε ὑπῆρχε ἀνάγκη. Μόνον τὸν κορσὲ της ἐφοροῦσε γιὰ νὰ φαίνεται πιὸ κομψὴ δῆθεν. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἐκεῖνο ποῦ ἐπερίμενε, μία ἀνατριχίλα ἡδονῆς διέτρεχε τὸ σῶμα της, καὶ προσεπάθει με τὴν φαντασίαν της νὰ παραστήσῃ τὴν σκηρὴν ἡ ὁποία θὰ ἐξελίσοτο μετ' ὀλίγον ἔτιαν θὰ εὗρίσκειτο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἀλέκου καὶ τῆς ἤρχετο λιποθυμία.

Εἰς τὰς δύο καὶ τέταρτον ἠκούσθησαν τὰ ἐλαφρὰ βήματα τοῦ Ἀλέκου.

— Σὺ εἶσαι Ἀλέκο; Ἐρωτᾷ με τρέμουσα φωνὴν ἡ Κατινίτσα.

— Ναὶ ἐγώ, σῶπα, μὴ μιλήσ.

Ὁ Ἀλέκος ἐφοβεῖτο μὴ τοὺς ἀντιληφθῆ ἡ κυρὰ Φρόσω, τὸ βρωμερὸν ἐκεῖνο γύναιον, τὸ ὅποιον ἀπεκάλεσε πρὸ ὀλίγον πατσαβούρα τὴν ἐρωμένην του. Πατσαβούρα τὸ ἀγγελοῦδι ἐκεῖνο....

Ὁ Ἀλέκος ἔκαμε ἕνα βῆμα καὶ εὐρέθη εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς ὁραίας του. Ἡ λαχτάρα τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸ πλοῦσιον ἐκεῖνο στήθος δὲν τὸν ἀφήκε οὔτε νὰ ἀναπνεύσῃ.

— Κατινίτσα μου, ἐτραύλισε με φωνὴν βρεσιμένην καὶ... ἐπελήφθη ἀμέσως τοῦ ἔργου τῆς ἀνασκαφῆς..

— Ὁχι Ἀλέκο μου, ὄχι...

Ἀλλ' ὁ Ἀλέκος ἦτο ἐκτὸς ἑαυτοῦ πλέον. Οὔτε ἔβλεπε, οὔτε ἤκουε. Ἐξεκούμπωσε με μίαν βιαίαν κίνησιν τὸ πουκαμισάκι της καὶ ἔχωσε τὰ δύο χέρια του διὰ νὰ χουφτώσῃ τοὺς δύο λευκοτάτους μαστούς της. Σὰν καλὸς στρατηγὸς ἤξευρε ὅτι διὰ νὰ παραδοθῆ τὸ φρούριον, ἔπρεπε πρῶτον νὰ πολιορκηθῶν οἱ λόφοι, τὰ δεσπόζοντα δηλονότι μέρη.

Ἀλλὰ οἱ λόφοι ἦσαν καλῶς δχυρωμένοι. Ὑπῆρχεν ὁ κορσὲς.

Ὁ Ἀλέκος ἤρχισε τότε σφοδρὸν πῦρ κατὰ τοῦ προχώματος. Ἡ Κατινίτσα ἠμύνητο.

— Μὰ τί εἶνε αὐτὰ, ἀφῆσέ με, θὰ με τρελλάνης...

— Ὁχι, Ἀλέκο μου, ὄχι.

— Ὁ Ἀλέκος, βλέπων τὴν ἀντίστασιν, ἐσκέφθη τότε ὅτι διὰ νὰ παραδοθῶν οἱ ὄρατοι πλοῦσιοι λόφοι δὲν ἔμενε ἄλλο, παρὰ νὰ τοὺς ἀνατινάξῃ διὰ ὑπομόνον.

Καὶ ἤρχισε νὰ σκάβῃ ἀπὸ κάτω.

Τότε ἠκούσθησαν φράσεις ἀκατάληπτοι καὶ ἡ Κατινίτσα ἀναίσθητος ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ὁ Ἀλέκος τότε ἤρχισε νὰ καταστρέφῃ τὸ πρόχωμα. Με δύο ἢ τρία κτυπήματα ὁ κορσὲς κατεκρηματίσθη.

Ὁ Ἀλέκος ἔξαλλος ἔχωσε τότε τὰ χέρια του εἰς τὸ πλοῦσιον στήθος... Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφρασεν νὰ δώσῃ τὸ πρῶτον φιλίημα καὶ διψοδοχώρησεν ἀμέσως, ἀφήσας κραυγὴν φρίκης. Ἀπὸ μπάλες ἀπὸ κουρέλια ἐκλύσθησαν πρὸ τῶν ποδῶν του...

Ἦτο τὸ στήθος τῆς Κατινίτσας!!!

Ἐξω φρενῶν, με τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεγκωμένους, με τὸ αἷμα ἀνεβασμένον εἰς τὸ πρόσωπον, ἔσκυρην ὁ δυστυχὴς καὶ ἐπῆρε ἀπὸ κάτω τῆς δύο μπάλες, αἱ ὁποῖαι ἀμέσως ἐξεδιπλώθησαν ἐνώπιόν του εἰς δύο μεγάλα τεμάχια κουρελιασμένου πανιοῦ.

Ἐστάθη χωρὶς νὰ ἀναπνεύσῃ. Τὰ μάτια του εἶχαν μαυρίσῃ. Ἠοθάνετο ὅτι οἱ πόδες του παρέλκον. Μέσα δὲ εἰς τὴν ζάλην του ἤρχισαν νὰ βοῦνζον εἰς τὰ αὐτιά του τὰ λόγια τῆς κυρὰ Φρόσως: «εἶναι μιὰ πατσαβούρα παιδί μου πρῶτης τάξεως»..

Εἰς τὰ λόγια δὲ αὐτὰ ἀπαντοῦσε αὐτὸς παραληρῶν εἰς τὸν πυρετὸν του καὶ σείων τὰ δύο τεμάχια τῶν πανιῶν:

— Ἐχεις δίκην, ἔχεις δίκην, καὶ δὲν εἶνε μιὰ πατσαβούρα, εἶνε δύο... Θεέ μου, εἶνε δύο πατσαβούρες...

Ὁ ἄριστος φάκτις

Σ' ΕΣΑΣ...

Ὅλοι τοῦ κόσμου οἱ σοφοί, κ' οἱ ἄσοφοι ἀκόμη, εἶπαν, ὅπως ἔκάπνισε στὸ γοῦστο καθενός, διὰ τὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς μιὰ ἴγνῶμη, δι' ὃ κ' ἐγὼ τὴ γνῶμην μου θὰ εἶπω ταπεινῶς.

Μ' ὄσα, ὦ σεῖς ἀπόγονοι τῆς Εὐας, κ' ἂν διαβάσετε, καὶ παντελόνια καὶ φασκὸλ κ' ἡμίψηλα κ' ἂν βάζετε κ' ὄσο μαζί στὰ δυνατὰ καὶ σεῖς ἂν προσπαθῆτε, ἀρσενικὲς στὸ ντύσιμο καὶ σ' ὄλα νὰ φανῆτε.

Σὰς λέγω μετὰ συντριβῆς καὶ με μεγάλην λύπην, πῶς ἂδ κα τὸ γένος σας αἰώνια παιδεύεται, καὶ διαρκῶς ἐκ φύσεως φεῦ! κἀτι θὰ σὰς λείπη, ποῦ, ἀπὸ τοὺς ἀρσενικοὺς πάντα θι τὸ γυρεύετε, κἀτι—ποῦ ὄλες τὴ νοιώθετε—κ' ὄσο κ' ἂν προσπαθῆτε, (παθῆτε, εἶνε ἀδύνατον ποτὲ καὶ σεῖς νὰ τάποκτῆτε!

Ὁ Θεὸς Μανῆ

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Η ΓΑΜΠΑ

Ἐπὶ μίαν ὥραν ἔβλεπε νὰ προβάλλῃ πίσω ἀπὸ τὸ παραπέτασμα ἑνὸς χαμηλοῦ παραθύρου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου μία γάμπα στρογγυλή, παχουλὴ μὲ μίαν κάλτσαν μαύρην μεταξίνην. Τὸ φῶρεμα ἦτο ἀνασηκωμένον ἕως τὸ γόνυ, ἡ δὲ λεπτὴ διαφανεστάτη κάλτσα καθὼς ἐσηκώοντο ἄφηνε νὰ διαφαίνεται ἡ ροδιζουσα σὰρξ. Ζαλισμένος ἀπὸ τὴν ἡδονικὴν ἐντύπωσιν, μὲ τὸ στήθος παλλόμενον ἀτάκτως ἐπλησίασε. Τοῦ ἤρχετο νὰ ριχθῆ καὶ νὰ τὴν καλύψῃ μὲ παράφορα φιλήματα. Δὲν ἐκρατεῖτο πλέον. Αἱ δυνάμεις τοῦ τὸν ἐγκατέλειπον. Καὶ ἐπὶ τέλους ἀποφασίζει νὰ χώσῃ τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρον, διότι ἐκτὸς τῆς ἐρωτικῆς μέθης ἦν ἡσθάνετο, εἶχε καὶ τὴν περιέργειαν νὰ ἴδῃ πῶς ἡ γάμπα αὐτὴ προέβαλλε πίσω ἀπὸ τὰ παραπετάσματα γυμνὴ μέχρι τοῦ γόνατος καὶ ποῖα σκηνὴ συνέβαινε ἐκεῖ εἰς τὸ ἡμίφως. Προχωρεῖ λοιπὸν σιγά, σιγά, χώνει τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρον καί... ἀρπάζει τὸ ξύλινο ποδάρι τοῦ ὑποδηματοποιεῖου καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν.

...Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἀστυνομίας ὁ πρωτότυπος λωποδύτης δὲν συνελήφθη ἀκόμη.

Το ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

- ΣΤΗ ΜΟΔΙΣΤΡΟΥΛΑ

Ἄχ νάμωνα καρφίτσα σου καὶ νὰ γλυστοῦσα μέσα στὸ ἄσπρο στήθος σου γιὰ συλλογίσου Κι' ἐκεῖ ποῦ θὰ κοιμώμονα μαζί σου νὰ σὲ τρυποῦσα...

☉☉☉

- ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΑ

Σ' ἀγάπησα σὰν κουτεντὲς μ' ἀλλοιότιχο χαβᾶ, κι' ἐπὶ ζευγάρια χάλασα ὡς τώρα μεντζεσόλες, κι' ὅταν μιὰ μέρα ἀνοιξα στ' ἀλήθεια τὰ στραβά, εἶδα πῶς ἦσουν καὶ σὺ γυναικα... ὅπως ὄλες.

☉☉☉

- ΣΕ ΜΙΑ ΑΡΝΟΥΒΩ

Πῶς ἤθελα νὰ ἤμωνα μαστοῦνι σου νὰ μὲ βαστάς καὶ συντροφιά τὸ χέρι σου νὰ ἔχω, καὶ ὅταν κἀνης ἄτακτα καὶ κἀποτε παραστρατᾶς νὰ σοῦ τῆς βρέχω!...

☉☉☉

- ΣΕ ΜΙΑ ΓΚΑΒΗ

Σὲ τυραννεῖ πονόμματος καὶ εἶσαι καὶ μονόμματος — τί κρῖμα — τέτοιος κόμματος!... Μὴ μ' ἀγαπᾶς φιλιότη; Γιατὶ μοῦ κλεινῆς τὸνα μάτι;

☉☉☉

- ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΓΑΛΑΝΟΜΑΤΑ

Γιατὶ νὰ βάλῃς μακρονά, μικρὴ γαλανομάτα μου; καὶ μοῦ κρυφῆς τὴ γάμπα σου τὴν παχουλὴ κι' [ὄραία; Ἄχ! ἔτσι καθὼς ἐγενεῖς σὲ παίρνω γιὰ τὴ γάτα μου ποῦχει τὰ μάτια γαλανὰ καὶ τὴν οὐρὰ μακροῖα!....

Ἄ Δανδῆς

ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

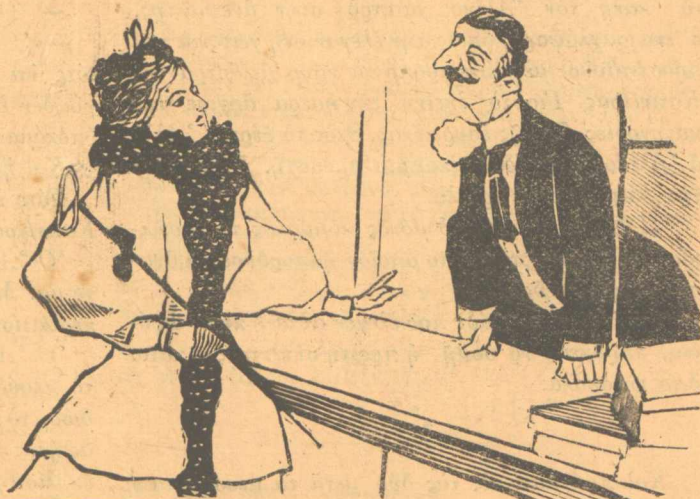
ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Σφαιροβολία
Ἀσκήσις διὰ κορυφῶν

ΑΠΟ ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ

(Χειμερινὰ Ὑφάσματα).

- Εἶνε μάλλινο;
- Βέβαια.
- Τί μακρὸς νὰ ἔχη ἄρα γε; Ἦθελα γιὰ δύο μανήγια....
- Ἐ, τότε σὰς φθάνει μιὰ πήχυ....

Η ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΜΙΣ ΔΟΥΝΓΚΑΝ

Νέος κόσμος, νέα μόδα ἄς γενῆ καὶ μιὰ φορὰ καὶ ἄς λείψῃ πιά, Θεέ μου, τὸ σχολαστικὸ φουστάνι ποῦ τὰ νεῦρα γαργαλίζει καὶ ποῦ τὸ καμπόσο κάνει καὶ ποῦ τίποτε δὲν δείχνει... καὶ ποῦ κρύβει τὴ χαρά.

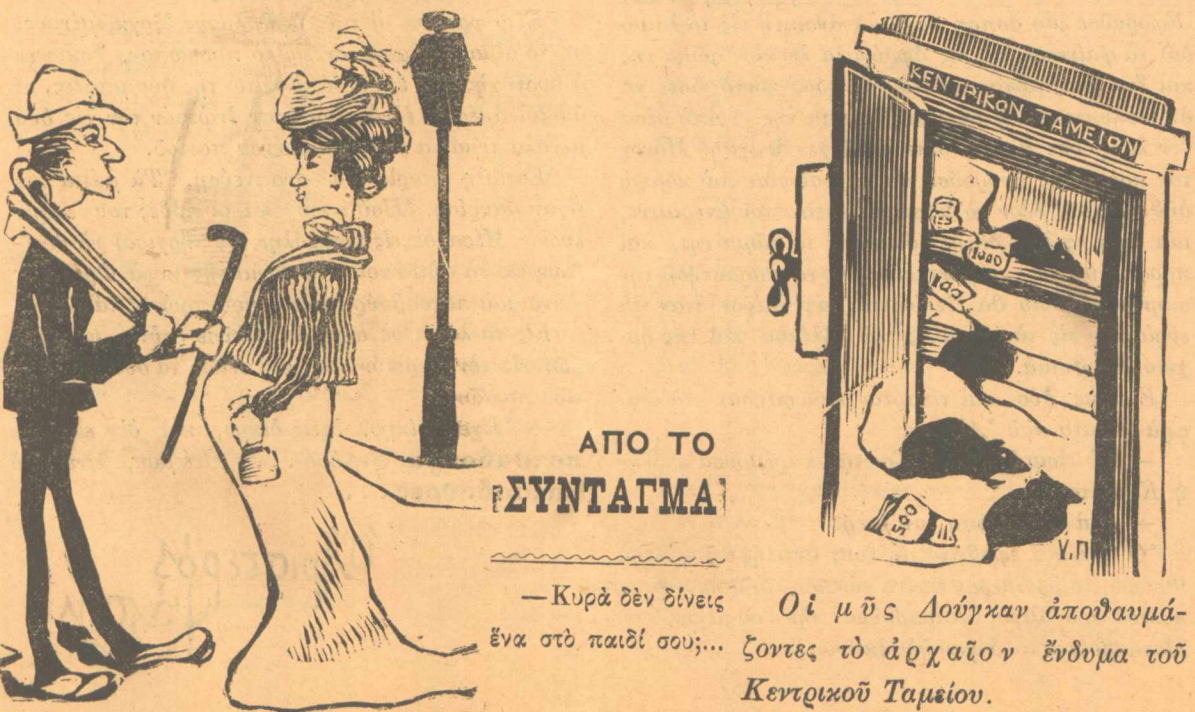
Κάτω πιά οἱ φραμπαλάδες, κάθε φιόγκος καὶ κορδόνι ζήτω, ἡ ἀρχαία μόδα κι' αἱ χρυσαὶ φανομηρίδες, κάτω κάθε μισοφόρι, ποῦ φουσκώνει σὰν μπαλόνι, καὶ ἄς λάμψουνε τὰ κράνη στῆς ὀλόξανθες κοτσίδες.

Καρυᾶτις λατρευμένη ἄς γενῆ κάθε καγκάγια καὶ μὲ κράνος καὶ μὲ δόρυ σὰν τὴν κόρη τοῦ Φειδία, κάθε μιὰ κομψευομένη τῆς Ἀθήνας κουκουβάγια ἀντικείμενον μελέτης ἄς γενῆ τοῦ Καβάδια

Κάτω τοῦ συρμοῦ τὰ νέα καὶ αἱ τέως ἀηδία ἢ μοδίστρες μας ἄς γείνουν Ποαξιτέλεις καὶ Φειδία καὶ ἄς λάμψῃ ὅλη μέθη ὅλη ἔρωτα καὶ γλύκα, στὰ ἀρχαία διπλωμένη κάθε μιὰ γνωστὴ ἀντίκα...

Καὶ μ' αὐτὴ τὴ μόδα ἄς γείνη κι' ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς, Ταναγραῖα κανονιέρα... καὶ μισοτρίβη Παλλάς!

Ο ΜΥΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

— Κυρὰ δὲν δίνεις ἓνα στὸ παιδί σου;... Οἱ μῦς Δούγκαν ἀποδανμάζονται τὸ ἀρχαῖον ἔνδυμα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— Το Φλέρτ από καρδίας ευχαριστεί την δεσποινίδα Πίτσαν Ρ... εις την πλατείαν Κολωνακίου.

— Διότι εφαρμόζει τους κανόνες του καθ' ἑλλην τὴν γραμμὴν με ἕνα σπουδαστὴν τῆς ζωγραφικῆς.

— Τῆς συνιστῶ ὅμως ἰδιαιτέραν κάπως προφύλαξιν.

— Πρὸ παντὸς εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ στενοῦ συνεντεύξεις.

— Καθόσον ὁ ἀντικρυνὸς καφετζῆς ἔχει μυρισθῆ τὸ πρᾶγμα, καὶ δὴ χονδρικῶς.

— Μὴ σὰς λυπεῖ, φιλιτάτη μαμζὲλ Κικὴ Δ... (συνουκία Πλάκας) τὸ ὅτι ὁ φίλος σας, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς εἶνε... ἔφεδρος.

— Εἶνε καλὸ παιδί. Σὰς τὸν συνιστῶ.

— Ὁ πατέρας του ἄλλως τε εἰς τὴν Λεβάδειαν ἔχει ἀρκετὰ παραδάκια.

— Καὶ ἀφοῦ εἶνε τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, ἔταν ἀρεθῆ καὶ δώση ἐξετάσεις...

— Θὰ πάρῃ τὸ δίπλωμά του, ἴσως καὶ... σὰς...

— Γλαυκῶπις καὶ ξανθὴ Τιτίκα, εἰς τὴν ὁδὸν Σατωβριάνδου.

— Τὸ παρακάμνετε μ' ἐκείνον τὸν φοιτητὴν τῆς Ἰατρικῆς.

— Δὲν εἶπαμε δὲ καὶ ἔτσι...

— Κάθε μέρα στὴν Κολοκυνθοῦ εἶνε πάρα πολὺ.

— Ἰδίως σὰς συνιστῶ νὰ πάρετε ὀπίσω τὸν χορσέ σας, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐδώσατε, τίς οἶδε, εἰς ὁποίας στιγμάς.

— Θὰ μοῦ πῆτε εἶνε ἐχέμυθος...

— Καλά, τὸ παραδέχομαι. Ἄλλὰ νὰ ποῦ τὸ ἔμαθα ἐγὼ.

— Εἴσθε très chic, τοῦτο εἶνε ἀληθές, φιλιτάτη Μαρία Ν... Ἄρσακειὰς τῆς γ' τάξεως.

— Ἄλλὰ νομίζω ὅτι ἐν εἴσθε καὶ πολὺ ἔξυπνος.

— Δὲν δύναμαι ἄλλως νὰ ἐξηγήσω τὰς τρυφεράς σχέσεις σας.

— Μ' αὐτὸν τὸν ἀγαρμπον φοιτητὴν τῆς Φιλολογίας.

— Τί ἔμαθα ὠραία μοῦ Νίνα; (ὁδὸς Προαστείου).

— Νὰ τὸ πιστεύσω;

— Σεῖς διπλωματοῦχος τοῦ Ἄρσακειοῦ καὶ μὲ γαλλικὰ νὰ ἀγαπᾶτε τὸν κ. Δημ... μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου...

— Πῶ... πῶ... Δὲν εἶνε οὔτε νὰ λέγεται...

— Καὶ νὰ συλλογίζωμαι ὅτι ξενυκτᾶτε κάθε βράδῳ στῆς γρίλλιες τοῦ παραθύρου σας.

— Διὰ νὰ τὸν περιμένετε... Τί νὰ σὰς πῶ!...

— Σὺ δὲ ὁ ἐνδοξε κρεμανταλᾶ, Ἰωάννη Κ... χάχα πρώτης τάξεως, καὶ σὺ κόρτε θέλεις;

— Τὸ τσαμένο...

— Νὰ γράψουμε χωρὶς ἄλλο τῆς Κονσεντίνας νὰ ἔλθῃ με τὴν Ταραντέλλα...

— Τί λόγος... διὰ τὸν λαμπρὸν νέον...

— Ἄσα... θὰ τὰ χαλάσουμε δεσποινὶς Γεωργίου (Νεάπολις), καὶ θὰ τὰ χαλάσουμε στὰ γερά...

— Ἡ γειτονιὰ παραπονεῖται ὅτι ἔχεις μεγάλη κακογλωσσιὰ...

— Δὲν σοῦ φθάνει ποῦ χαλᾷ τὸν κόσμον ὁ φίλος σου, ὀλοχίας, με τὸ λυσσῶδῶς στριμμένο μουστάκι, με τῆς καντάδες του κάθε βράδῳ;

— Γλυκειά μου καὶ νόστιμη μοδιστρούλα Ἰωάννα Π... νὰ μάθῃς ὀλίγα γράμματα...

— Καὶ ἔτσι δὲν θὰ κόβῃς ἑλληνικούρες στὸν ἀέρα...

— Κάμνεις ἰδίως κατάχρησιν τοῦ ἐπιρρήματος φυσικὰ εἰς τὴν ὀμιλίαν σου.

— Καὶ ἔτσι καμμιά μέρα θὰ σὰς ἀκούσωμεν.

— Τί κάμνετε δεσποινὶς;— Φυσικὰ...

— Ἐὰν εἴσθε τοῦλάχιστον ἔγγαμος θὰ ἦτο ὑποφερτὸν τὸ φυσικὰ ἀλλὰ τώρα;

— Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἔχω δίκαιον.

— Εἴσθε ἔγγαμος, κυρία Ἑλπινίκη, τοῦτο τὸ γνωρίζω.

— Ἀλλὰ γνωρίζω ἐπίσης καὶ τὰς συχνὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸ σπῆτι σας ἐνὸς τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου...

— Καὶ ἐγὼ μὲν τὰς ἐπιδοκιμάζω, ἀλλὰ... προσέξατε...

— Δὲν σὰς λέγω τίποτε ἄλλο...

— Καὶ σὺ βρὲ στρατηλάτα, ἐνδοξε δεκανεὺ τοῦ μηχανικοῦ Γιάννη Κων... μὴν εἶσαι τόσο πολὺ ἴψ!...

— Λυπήσου τὸν κοσμάκη.

— Καὶ ἰδίως αὐτὴ τὴν καυμένη τὴν δοῦλα εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων.

— Γιατί, δὲν εἶσαι ευχαριστημένος μαζί της;

— Αὐτὴ ἢ κακομοῖρα χθὲς τὸ βράδῳ σοῦδωσέ ὀλόκληρο κοιμάτι ζαμπόν...

— Τί ἄλλο θέλεις;

— Μπᾶ ξέχασα... θέλεις... Ἐ, μὰ μὴ βιάζεσαι βλαμάκη. Σιγὰ σιγὰ.

— Καὶ διὰ νὰ τελειώνω σὰς ἀναγγέλλω ὅτι με τὰ πρῶτα ψύχη οἱ χοροὶ ἤρχισαν.

— Ἄχ αὐτοὶ οἱ χοροί!

— Ὅταν τοὺς συλλογίζονται μερικοὶ σύζυγοι τοὺς πιάνει τρεμουῖλα.

— Διότι εἶνε ἀληθές ὅτι πολλὰκις ἢ σύζυγος,

Χορεύει τὸν χορὸν ποῦ ἀρχίζει λάου—λάου

καὶ ἔχει ὡς συνέπειαν

νὰ δίδει εἰς τὸν σύζυγον τὸν τίτλον... Μενελάου

διὰ μεγαλοπρέπειαν.

— Au rénoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Πέμπτην με γλυκὰ φιλιὰ.

ΤΟ ΦΛΕΡΤ